

Vid skyttefesten

Stockholm upplästes af Daniel Fallström af honom författade verser.

Det sägs, när August Blanche i drömmar satt och på sitt folk och på dess framtid tänkte, att fastän höstkväll'n sina skuggor sänkte och öfver lönnarna föll stjärnlös natt, han såg i morgonrodnans farger klara en tanke lysa med ett snöfjälls glans: att folket skulle folkets land försvara så länge stycke kvar af Sverige fanns

Val är hans malmgård längs en försvunnen, men ej hans vackra dröm i spillror föll — af allt för starka gern dess väf var spunnen, ty träden — tanken genom tiden höll. Den brast ej sönder, nej, den smiddes samman, den hardades till stål i själva flammen, från denna eld Prometheus en gång stal — den frihetseld, som, fast fortrampad, glöder på afrikanska kullar längst i söder, vid Róines strand och i Armeniens dal.

Stod August Blanche i afton hos oss alla på Skansens höjd, i svenska skyttars lag, mot honom leveropen skulle skalla och stolthet lysa ur hans adla drag. Hans dröm i afton verklighet är vorden: kring detta altar, svenskens kärlek byggt, står nu den bästa skänk af svenska jorden — en här af skyttar, som gör Sverige tryggt. I skimret se vi dem från fackeljusen, och hären växer... tusen åter tusen! De dragas af sin längtan hit i kväll — de komma ifrån kustens skar och öar, från Varmlands skogar och från Sormlands sjöar, från Sundets vatten och från Lapplands fjäll.

I kväll från Skansens höjder flammar bälet, hvars skimmer lyser öfver Sveriges land, när lika vidt som svenska tungomålet, slår eld i hjärtan, tander dem i brand. I kväll förbrinner, driven bort med röken allt hat, all misstro mellan bröder fanns, och när de svunnit, dessa feberspöken, står fosterlandet — SVERIGE — fram i glans.

Resebref.

Efter att hafva stannat rundt Wetaskiwin omkring 6 veckor och halst på i de olika svenska settlementen fortsatte jag på tacksägelsedagen, denna gång så långt som min biljett räckte, nämligen till Edmonton. Jag var äfven hembudjen till herrskapet C. O. Swansons treliga hem samma dag för en finare tacksägelsemiddag, och som jag skulle med icke lammade Wetaskiwin förrän sent på eftermiddagen, gafs det mig tillfälle att mottaga denna bjudning, och på gammalt svenskt sätt sitta till bords med skandinavernas pappa, C. O. och hans älskvarda familj och göra slut på en sjudrande stor "turkey" och annat som gör både mage och mun söt (!?). Efter middagen flingo vi en längre stund sitta i allsköns ro och njuta af musik, som var af det vackrare slaget och utfördes på pianot af miss Swanson. Jag skall säga det var härligt att få höra sån vacker musik, ty jag hade icke hört något liknande sedan jag var hemma i gamla Winnipeg.

Mr Swanson hade just för några dagar förut kommit hem från St. Paul, Minn. med en stor skara landskare. Många utaf dem gingo upp till Prince Albert distriktet, och de öfriga af dem stannade vid de olika stationerna efter banan mellan Calgary och Edmonton. De, som stannade af vid Wetaskiwin gingo ända till 125 mil ut från Wetaskiwin för att se på land.

Bland Winnipegbor jag träffade vid Wetaskiwin var regeringens immigrationsagent, mr A. Hallonqvist. För ungefär en veckas tid var han och jag tätt i halarna på hvarandra och på många platser blev han tagen för att vara den så kallade "master Johnson", när folket hade frågat honom om det var jag, som var här nu, svarede han leende, "nej, men han kommer tätt i halarna på mig.

halva vägen mellan Strathcona och Wetaskiwin. I Leduc finnes det icke några svenska säll, men en 10-12 mil vest om Leduc finnes det ett stort svenskt settlement och namnet på postkontoret är Calmar, och dit var det som jag skulle, förstås.

Nu sköfades skjuts dit ut, men den skjutsen kommer jag aldrig att glömma om jag lever till mitt hår blir lika hvitt som Canadas bästa hvetemjöl. Det var också den samma väg som Dr. Fremling åkte, när han för någon tid sedan halsade på här uppe, många torde hafva last om hans resa i Alberta, och allra helst vägen från Leduc till Calmar.

Ja, jag har färdats på många vägar, men maken till denna väg har jag dock icke ännu varit på. Min skjutsbonde var en gammal postkörare. Klockan half 11 på förmiddagen lammade vi staden, vi hade omkring 12 mil att köra, men kommo icke fram förrän mellan kl. 5-6 på e. m. Min hederliga skjutsbonde hade köpt sig en massa ost, som han satt och tuggade på nästan hela vägen och jag fick sitta och vara nöjd med bara lukten endast.

Jag skulle vilja kalla denna kornans man för "Ostgubben" i stället för "postgubben", som han nu kallas. Vägen var icke endast långtråkig, ojemn, backig, stubbig vattenrik, bottenlös utan äfven sömrig, för efter sedan vi hade åkt halva vägen började jag lura till och tatt som ofstast höll på att ramlas hufvudstupa ur äkdonet, men tack vare min väp "Ostgubbens" starka labbar och påpasslighet lyckades det mig att sitta kvar på brädet. Ja, nu går det nästan för långt, för nu skyller jag då allting på den stackars vägen, till och med att det var vägens fel att jag somnade, men då skyller jag på östen, för troligtvis var det indandningen af den lufv var stanken af östen som värdade så sömngifvande.

När vi till sist nåkades postkontoret Calmar kunde vi på afstånd se ett dussin af moder Sveas söner stå på vakt, troget vartanda på den sakta framträdande postdeligensens, kanske i sitt stilla sinne undrande om det var någon frammande prest som kom på besök.

Nu blefvo de icke så litet överraskade när de fingo reda på hvem det var som kom. Postmastaren är svenskt till själ och hjerta och kroppen med förresten, och hans namn är C. J. Blomqvist. Hos honom stannade jag öfver sönder. Eriksson samt miss Boda Rönn, båda från Wetaskiwin, sålunda blefvo vi tre som gästade hos denna gästvänliga familj, mr Eriksson skulde på söndagen hålla predikan der i skolhuset. Der tala des äfven om att bygga en kyrka.

På måndagen var det att ge sig ut och gå från den ena farmarestagan till den andra, "Canada" subskriberades på öfverallt och gamla skulder på 5-6-7 är betaltes upp med detsamma.

"Canadas" förre egare, mr J. E. Forslund är på denna plats mycket bekant. Och de gånger han var här ute brukade han stanna hos en gammal snäll familj som också härstammar från Dalarna, och när han gästade hos dem, brukade gamla mor låta honom smörja kraset med paltröd. F. A. Lindström, så är namnet på dem, naturligtvis har jag aldrig sett dem fört, men mej kände de ändå. Framkommen till stugan kom lille mor utspringande ur huset, hon hade hört att master Johnson var i kolonien, sålunda var hon säker på att det var hsn som nu stod ansikte mot ansikte med henne.

Följande dag sade jag farväl till Strathcona och Edmonton och glad i tanken på att vara på väg tillbaka mot Winnipeg. På vägen mot söder stannade jag vid Leduc, en liten stad som ligger ungefär halva vägen mellan Strathcona och Wetaskiwin. I Leduc finnes det icke några svenska säll, men en 10-12 mil vest om Leduc finnes det ett stort svenskt settlement och namnet på postkontoret är Calmar, och dit var det som jag skulle, förstås. Nu sköfades skjuts dit ut, men den skjutsen kommer jag aldrig att glömma om jag lever till mitt hår blir lika hvitt som Canadas bästa hvetemjöl. Det var också den samma väg som Dr. Fremling åkte, när han för någon tid sedan halsade på här uppe, många torde hafva last om hans resa i Alberta, och allra helst vägen från Leduc till Calmar. Ja, jag har färdats på många vägar, men maken till denna väg har jag dock icke ännu varit på. Min hederliga skjutsbonde hade köpt sig en massa ost, som han satt och tuggade på nästan hela vägen och jag fick sitta och vara nöjd med bara lukten endast. Jag skulle vilja kalla denna kornans man för "Ostgubben" i stället för "postgubben", som han nu kallas. Vägen var icke endast långtråkig, ojemn, backig, stubbig vattenrik, bottenlös utan äfven sömrig, för efter sedan vi hade åkt halva vägen började jag lura till och tatt som ofstast höll på att ramlas hufvudstupa ur äkdonet, men tack vare min väp "Ostgubbens" starka labbar och påpasslighet lyckades det mig att sitta kvar på brädet. Ja, nu går det nästan för långt, för nu skyller jag då allting på den stackars vägen, till och med att det var vägens fel att jag somnade, men då skyller jag på östen, för troligtvis var det indandningen af den lufv var stanken af östen som värdade så sömngifvande. När vi till sist nåkades postkontoret Calmar kunde vi på afstånd se ett dussin af moder Sveas söner stå på vakt, troget vartanda på den sakta framträdande postdeligensens, kanske i sitt stilla sinne undrande om det var någon frammande prest som kom på besök. Nu blefvo de icke så litet överraskade när de fingo reda på hvem det var som kom. Postmastaren är svenskt till själ och hjerta och kroppen med förresten, och hans namn är C. J. Blomqvist. Hos honom stannade jag öfver sönder. Eriksson samt miss Boda Rönn, båda från Wetaskiwin, sålunda blefvo vi tre som gästade hos denna gästvänliga familj, mr Eriksson skulde på söndagen hålla predikan der i skolhuset. Der tala des äfven om att bygga en kyrka. På måndagen var det att ge sig ut och gå från den ena farmarestagan till den andra, "Canada" subskriberades på öfverallt och gamla skulder på 5-6-7 är betaltes upp med detsamma. "Canadas" förre egare, mr J. E. Forslund är på denna plats mycket bekant. Och de gånger han var här ute brukade han stanna hos en gammal snäll familj som också härstammar från Dalarna, och när han gästade hos dem, brukade gamla mor låta honom smörja kraset med paltröd. F. A. Lindström, så är namnet på dem, naturligtvis har jag aldrig sett dem fört, men mej kände de ändå. Framkommen till stugan kom lille mor utspringande ur huset, hon hade hört att master Johnson var i kolonien, sålunda var hon säker på att det var hsn som nu stod ansikte mot ansikte med henne. Följande dag sade jag farväl till Strathcona och Edmonton och glad i tanken på att vara på väg tillbaka mot Winnipeg. På vägen mot söder stannade jag vid Leduc, en liten stad som ligger ungefär halva vägen mellan Strathcona och Wetaskiwin. I Leduc finnes det icke några svenska säll, men en 10-12 mil vest om Leduc finnes det ett stort svenskt settlement och namnet på postkontoret är Calmar, och dit var det som jag skulle, förstås. Nu sköfades skjuts dit ut, men den skjutsen kommer jag aldrig att glömma om jag lever till mitt hår blir lika hvitt som Canadas bästa hvetemjöl. Det var också den samma väg som Dr. Fremling åkte, när han för någon tid sedan halsade på här uppe, många torde hafva last om hans resa i Alberta, och allra helst vägen från Leduc till Calmar. Ja, jag har färdats på många vägar, men maken till denna väg har jag dock icke ännu varit på. Min hederliga skjutsbonde hade köpt sig en massa ost, som han satt och tuggade på nästan hela vägen och jag fick sitta och vara nöjd med bara lukten endast. Jag skulle vilja kalla denna kornans man för "Ostgubben" i stället för "postgubben", som han nu kallas. Vägen var icke endast långtråkig, ojemn, backig, stubbig vattenrik, bottenlös utan äfven sömrig, för efter sedan vi hade åkt halva vägen började jag lura till och tatt som ofstast höll på att ramlas hufvudstupa ur äkdonet, men tack vare min väp "Ostgubbens" starka labbar och påpasslighet lyckades det mig att sitta kvar på brädet. Ja, nu går det nästan för långt, för nu skyller jag då allting på den stackars vägen, till och med att det var vägens fel att jag somnade, men då skyller jag på östen, för troligtvis var det indandningen af den lufv var stanken af östen som värdade så sömngifvande.

paltröd ännu, kära söta, ja tror bestämt då a andra Forslund, om ha kommit hit, å du å ju lika skojig, du å, som han va å så ha du lika dant mage som han hade förtidnigen han var hit, men andra gången han kom så hade han större mage, å då får val du ma, då du kommer hit nå stå år, kära söta, kom in nu så ska du få en liten kaffedryp.

Nast gång får å höra mera om Calmar och om psan derifrån till Broadview via Lethbridge, Nya Stockholmare jag år snart hos er nu. Ja, njöss, Eder Master Johnson.

Canada-nyheter.

Hans majestätkonung Edward VII fyllde i måndags 62 år.

Inrikesministern, Hon. Mr. Clifford Sifton, återkom i torsdags till Canada från sitt uppdrag i England.

5 millioner hvitfiskyngel kommer att från fiskodlingsanstalten i Selkirk att utsläppas.

Till chefsingenjör för den nationella banan säger Mr. A. E. Dauter komma att utnännas.

Kolgruvorna i Nova Scotia komma att förses med modernaste maskinerier så att kolutvinningen kommer att väsentligt ökas.

Telefonering och telegrafering på samma gång öfver en tråd söker man åstadkomma. Experiment bedrivs på C. P. R. s linie mellan Ottawa och Montreal.

En politisk kris synes stå för dörren i Ontario. Båda partierna böra reorganisera sig, ty de ständigt återkommande valskandalerna tyda på, farliga missälligheter råda.

Marconis trådlösa telegraf håller på att införas i British Columbia. Förbindelse skall anläggas mellan Vancouver öm, Skagway och Dawson City. Senare experiment, som Marconi gjort, visar onödigheten af höga mastar.

I en svar knipa synes British Columbias regering vara. Alla publika arbeten hafva måst upphöra, på grund af att statskassan är tom och bankerna vägra att vidare utsträcka krediten.

Olycksändelser. En ung farmare, vid Rosebank, Man. Thomas Garnet, blef under plöjning ihjäl skjuten af våda. Han hade sin bössa haagande på plojen, och af någon orsak råkade denna att brinna af med så olycklig påföljd. I Calgary blef en vagnsreparatör vid C. P. R. med namn E. Clark, öfverkörd och dödad.

Haveri. från Montreal meddelas, att ett af Hudsons Bay bolagets fartyg, barkskeppet "Lady Head" den 25 sept. strandade på ett ref i Hudson viken, och gick förlorad med en dyrbar last af skinn. Besättningen, 27 man räddades sig, och har i dagarne lyckats taga sig fram till civilisationen.

Snabb ångbåtslinje mellan Canada och Europa torde snart komma till stånd genom Allan liniens företagsmhet. Ångaren "Tunisian" har redan gjort öfverfarten från kust till kust på fyra dagar och femton timmar. Ångaren nås glöde från Moville kl. 2 e. m. den 25 sept. och landsatte posten vid Rimouski den 1 oktober kl. 6.40 e. m. Posten som afgick från England den 23 sept. med Hvitå Sjärlinies ångare var den 2 okt. ännu ej i Montreal. Endast de snabbaste "vinthundarne" kunna nu täfva med den canadiska routen i snabb post-öfverföring. Vi omnämnde förut att Allan liniens ordret en turbin skruv båt, hvilken skall göra 17 knop. Ha igenom kommer resan att förkortas med 18 timmar och sedan torde blott vara en tidsfrist.

"Kära söta", säger hon, "är du här nu, å ja, som inte gjort nå

gär när all vår engelska post kommer att gå denna väg.

Calgarys arbetareparti har uppsatt alderman Brockebank kandidat för House of Commons.

Rals kommer att läggas till Kamsack, Assa, på C. N. R. detta år.

Två transkontinentala tåg kommer att nästa sommar köras på C. P. R. Imperial Limited kommer att indragas, åtminstone hvad namnet beträffar.

City hall i Toronto har varit under byggnad i tio år, och kostar färdig öfver 2 millioner dollars. Arkitektens arvode uppgår till \$75,000.

Alaska gränsen blef ej helt afjord i den nyligen hållna skiljedomen. Det är en kuststräcka, 140 mil i längd, som ej blef medtagen i utslaget. Denna del anses dock ej vara af sådan betydelse att den kommer att gifva anledning till ny skiljedom.

Doukoborerna i Thunder Hill och Swan River distrikten hafva i år fått goda skördar och jordbruksarbetet bedrivs dem med all kraft. De lögnaktiga historier, som cirkulerats om den genom hela Föränta Staterna, kommer nog att bära sin onda frukt.

Notabelt dödsfall. Premieminister Lauriers styfmoder, Mme. Adeline Ethier Laurier, afled i St. Lin, Qu., förliden tisdags afton i en ålder af 81 år. Begravningen ägde rum i fredags och beviljades af alla familjemedlemmar, ministrar, senatorer m. fl.

Förening med Canada. I St. John, New Foundland, har experimenter Whiteaway jämte några andra förmerat ett nytt politiskt parti, hvars förnämsta programpunkt skall blifva förening med Canada. Detta nya parti kommer i opposition med den nuvarande Bondministern såväl som den opposition som ledes af Alf. Morine.

Sir William van Horne såges i dagarne hafva afslutat ett viktigt järnvägsföretag i Central Amerika nämligen af Guatemala Northern Railway. Denna bana skall befordra fraktkostnaderna mellan Europa och Asien. Stortartade lossnings- och lastningsverk skola anläggas vid banans punkter vid Stilla och Atlantiska hafven, så att hela skeppslaster utan svårigheter kunna befordras.

Hösttinget i Rat Portage är öppnadt. Fosterdörföringsskolan vid Dr. Hanson har tagit form af anknielse för värdsäkerhet mot patient. Det viktigaste vittnet är Dr. Laidlaw, hvilken uppstade obduktionsprotokollet. Hans vittnesmål går ut på, att kvinnan afled i barnstings feber, att en järnvägsresa kan förorsaka misstall, samt att kvinnans önskan, att ej vårdas på hospitalet måste respekteras.

En fyraårig son till Mr. Win Robertson afled i torsdags till följd af skudor han ådragit sig genom en mangel, hvars bård träffade honom i hufvudet.

Det stora betsockerbruket vid Raymond, ej långt från Lethbridge, har nu begytt sin verksamhet. Ett lager af 5,000 tons sockerbetor skall gifvas till socker. Arbetsstyrkan uppgår till 150 man, fördelade på ett dag och nattskit.

Invandringen under årets första tio månader har uppgått till 121,115 personer. Af dessa kommo 37,541 från de brittiska öarne, 39,048 från de förenta Staterna och 34,526 från det öfriga Europa. Under förra månaden anlände 7,892. Inrikes departementet bereder sig på en ännu större invandring nästa år. Departementet har riktat sina ansträngningar äfven på Frankrike och Belgien. Från Föränta Staterna väntas man en ännu större invandring under nästa år.

N. W. T. Legislaturen. I tron-talet berödes de mindre gynnsamma skörderesultat, samt tillkänna-

gafs att legislaturen hädanefter skal möta om hösten. Regeringspropositioner, för att möta vissa medgifvanden Dominionregeringen gifvit samt en kommunalför municipalieters bildande, samt för upprättandet af ett universitet bebländades.

En bill, som förhinder kvinnor stå uppsättas som kandidater till legislaturen har framlagts. Jaktlagen har öckfått tillägg. Af prästhus fås under säsongen skjutas 200 stycken af en person. Högjurar som i en del distrikt varit fridlysta, få nu jagas mellan den 1 och 15 december.

Nordbor.

Scandinavia-nytt. Söndagen den 1sta Nov. upptogs vi kollekt i Sv. luth. Betlehemskyrkan till förmån för Mrs. Mollin, kollekten uppgick till \$3.00. Nästa söndag den 8 Nov. upptogs vi i samma kyrka kollekt för samma ändamål. Den 15 dennes firas nattvardsgång i Betlehemskyrkan.

Den 28 Nov. kl. 3 e. m. afhåller sylvöreningen auktion hos P. Johnson på sexan i Scandinavia och inbudjas alla vänligen att vara med. Smörgås och kaffe kommer att serveras för en ringa afgift. Vi hafva haft under tre veckors tid det härligaste väder man kan önska sig och för det goda vädrets skull är all trosning snart öfver. Sedan undervecknad anlände hit hafva af kyrkliga förtäringar, bl. a. förtäringar för jordfästning, tre vigselförtäringar samt fyra dop. I församlingen har inlagts 7 kommunikanter och 5 barn. Undervecknad med sin fa-milj trivas godt här. Fredagen den 30 okt. afslutades "public"-skolan här i Scandinavia för i år.

Vänligen
Kr. Rosenthal.

Upprop om hjälp.

BIDRAG till JONAS-MOLLINS Familj

Redovisadt i föreg. nr.	9.75
Ole Simonson	1.00
O. Englund	.50
Reinhold Alderson	1.00
A. Anderson	.50
Chas. Anderson	.50
Andrew Olson	.45
E. R.	.25
John Ahlgren	.25
Elof Peterson	1.00
A. E.	.25
Luttröpp & Holm	1.00
N. N.-m	.25
A. Nordström	.50
N. P. Boqvist	.25
G. Ullström	.25
Rev. A. Ohman Weta.	1.00
O. Evenson	.50
Erik Simonson	.50
D. Sundvall	.50
S. Carlsson	.50
F. G. Klyft	.25
L. P. Nygren	.25
John Erikson	.25
C. J. Pehrson	.50
F. Falk	.50
E. P. Cronqvist	.50
Summa	23.95

Från utlandet.

Revolutionen i Panama synes ha förlupit fredligt och Onkel Sam har redan sändt dit en konsul. Allt tyder på att det är med Washington kabinetts bilal denna revolution utförts, på det att kanalprojektet må kunna realiseras.

Tyska regeringen har förbjud utvandrare att begagna andra båt än de tyska, och alla gränstationer hafva därför stängts.

Den demokratiska segern i New York lär innebära, att Grover Cleveland möjligen blir den demokratiska president kandidaten nästa år.

Staden New Yorks budget, upprättad af den besegrade Low administrationen slutar på \$106 million dollars, dubbelt så mycket som hela Canadas.

En ny orientalsk rövarebragd berättas från Virginia. Ed. L. Wentz, en ung Philadelphia millonär har bortfört och hålles fång-

en af ett rövareband. I löseplåning begära skurkarne \$100,000.

Förenta Staternas kongress sammanträdde i går till extra session för att ratificera mellanrikslagen med Cuba.

Krisen i Montana är för tillfället afvärd, enär gruvorna åter öppnats och legislaturen sammankallats till en extra session för att behandla ställningen. Detta innebär att 20,000 män hafva sysselsättning igen.

I Kap kolonien äro hotentotterna på krigsstat. 1500 rapporteras på march mot Keuhardt, vil beväpnade.

Kjåsar Wilhelm 1897 undergatt en operation för, som det säges, halskräfta.

Verldens äldsta republik.

Den lilla republiken San Marino kan i år fira sitt 1800-årsjubileum. Enligt traditionen grundades den nämligen i tredje århundradet af kristen tid af en flykting, som hade sökt asyl i ett berg i närheten af den östliga republiken, men som sedan segrerikt alla ansees tackvare att gynnsamma läge. Till och med den "närna så hänsynslöse Napoleon respekterade dess neutralitet.

Republiken San Marino har ett yttre utseende af 85,5 kvadratkilometer med en befolkning af omkring 8,000 invånare, för det mesta bestående af fattiga bönder. Landet har en liten stad med samma namn samt testår för öfrigt af 3 kommuner, Serravalle, Tettano och Monte Citorio. Den lagstiftande makten utöfas af ett råd på 60 personer, den verkställande makten af två "separata regent" af olika stånd, valda bland rådet medlemmar för 6 månader. Allmän värnplikt är införd. "Härens" styrka är 1,800 man i fält, med en liten garnison i staden. Äfven en rödordens flagga, men dess medlemmar måste för denna års gåfva en af till stånd.

Finanserna äro i godt stånd, och republiken har egen statseld. Staden San Marino är byggd å en klippta, till hvilken man ända till för kort tid sedan kunde komma blott på särskilda vagnar dragna af oxar eller ridande på mulässar. Klippan har tre spetsar, "de tre panorama" kallade. Dessa ha uppgjorts i landsets viken, och man kan se å en repulitens frimärken och mynt, hvilka dock ej älla i det öfriga Italien.

En tid höll emellertid i San Marino på att bli en tillflyktsort för alla banditer och öfriga misverksamlingar på Apenninernas flötter. Tillöppet af flykta, som rymde undan rättslös i grannstaterna, blef förfördan stark, och slutligen såg sig re-erlingen i republiken ingen annan råd än att stifta från sin svärtr.

LAS DETTA !!

En bok för den kunskapsör stige och bildningsökande, Dr. D. N. LILJAS berömda verk:

MÄNNISKAN

Hennes uppkomst, Hennes lif och Hennes Bestämelse, ur naturhistorisk synpunkt betraktad.

Kapitelns innehåll. Skapelsen och naturen. — Jordklottets bildning. — Jordklottets utvecklingsperioder. — Cellen och metamorfoserna. — Släktkapet och personlighetsbegreppet. — Kroppformen och djurklasserna. — Människan och urloken. — Vildens och kulturmanniskan. — Människans tväns bildningsmedel. — Temperamenten och naturanlagen. — Behoven och uppkäfterna. — Husdjuren och huskölevärderna. — Kvinnan och äktenskapet. — Familjelivet och samhällsbyggnaden. — Uppfostringsvetenskap och bodalen. — Kulturens utvecklingspunkter. — Gudaltran. — Kristendomen och civilisationen. — Konsten och vetenskapen. — Verldshandeln och kosmopolitismen. — Speosierarna och beredningsmedlen. — Åkerbruket och trädgårdsskollagen. — Ångan och elektriciteten. — Industrien och kapitalen. — Friheten och sällskapslivet. — Det mensklige händet och lifens poet. — Ideal. — Döden och öddiggheten. — De saligas bar och hickar åt evigheten. — Sjyrrålmedel och världeryndom. — Gud i naturen och i människokroppen. — Vår första och yttersta bestämmelse (slutbetraktelse).

Detta arbete är försedt med flera hundratals illustrationer och tryckt i praktfulla sammanlagt 1000 exemplar. Sändes portofritt inom Canada och Föränta staterna för \$2.50. Insend Eder order genast.

Exp. af "Canada".